

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Reg. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

REGULA XIX.

De Operibus Humilitatis & Charitatis.

EXHORTATIO I.

Utilitatem operum Humilitatis & Charitatis demonstrat.

T H E M A.

Induite vos ergo, sicut Electi Dei, sancti & dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem . . . Super omnia autem charitatem habete. Ad Coloss. c. 3.

V E L:

Magnopere conferet ea munia obire, in quibus magis exercetur humilitas & charitas. Reg. 19.

HUC. cap. 19. insignem unum centum drachmas, seu julios legimus parabolam, Italicos, aut regales Hispanicos, aut à Salvatore nostro schilingos Brabanticos continebat. Et propositam, Christianos omnes ac potissimum Religiosos ad negotiationem spiritualem strenuè exercendam, mirificè excitantem. Cui Dominus ait: *Euge serve bone, quia in modico fuisti fidelis (in una scilicet mnâ) eris potestatem habens super decem civitates.* Id est, pro uno centum, imò mille recipies. Homo nobilis, ut exponit S. Basilus.

Aaa lius

lius in catena, est Christus Dominus, qui tam secundum Divinitatem quam humanitatem, utpote ex regio Davidis sanguine ortam, nobilis est. *Hic abiit in regionem longinquam*, in caelestem Patriam, *accipere Regnum & reverti*, in die Iudicii ad exigendam cujusque hominis rationem. Interea vocat servos suos, singulis mnam suam disperdens, id est, gratiam vocationis tribuens, quâ concessâ, ait: *Negotians tunc dum venio*: Habetis pecuniam, habetis occasionem lucrandi, nemo mnam suam in terram defodiat; aut in sudario otiosam reponat: sed *negotiamini*, & lucra ingentia pro aeternitate vobis comparate. Tota vita vestra sit negotiatio & mercatura, à manè ad vesperum: mercatorum instar, dies integros in officinis suis consistentium lucroque inhiantium. Lucra quaerite, non auri & argenti, non panni serici, aut holoserici, sed meritorum, sed operum bonorum, pretiosarumque virtutum. Et veluti in mercibus nonnullis simplex duntaxat est lucrum, in aliis verò duplicatum; eâque propolâ dividunt gustu majori: pari ratione in negotiatioe spiritali opera quaedam simplex tantum pariunt lucrum, ut opera humilitatis; alia duplicatum; ut humilitatis exercitia & caritatis simul; proindeque hæc devotione majori arripenda.

Multiplex autem hoc lucrum in præfenti declarabimus.

I.
Opera
humili-
tatis &
caritatis.

I. Prænotandum est: opera quæpiam esse humilitatis tantum; alia caritatis tantum; alia humilitatis & caritatis simul. humilitatis tantum ea sunt opera,

in quibus sola exercetur humilitas: ut indui vestimento viliori; vicatim, ostiarimque stipem cogere; aliorum pedes suaviari. Charitatis tantum sunt ea, quibus sola exercetur caritas: ut conversati cum Magnatibus ex caritate: ex ambone ad populum confertum dicere; excipere homologeses Principum, illustriumque Personarum; Theologiam docere: Rectoris munus obire & similia. Opera humilitatis & caritatis simul sunt pueris & rudibus plebeculæ, Doctrinæ Christianæ elementa tradere; infirmis inservire; peregrinorum pedes abluere; egenos desolatosque consolari; pauperibus in atrio cibos distribuere; ministrare ad mensam accumbentibus; in coquina cibos parare; panem scindere; lances tergere; denique vestes, calceosque contere; aliaque permulta. Hæc autem esse opera humilitatis, vel ex eo liquet, quod tenuioris conditionis homines in mundo ea obire soleant; status vero sublimioris ab iis abhorreant; quod si verò principalis, aut illustrius quæpiam persona eadem frequenter stupeant & mirentur mortales, eamque plurimum sese demittere arbitrentur. Eadem quodque esse opera Charitatis, ex eo constat, quod opera sint iustitiae vel corporalis, vel spiritualis; ac proinde si ex vera interiori charitate proficiantur, charitas exhibeatur; & quidem longè tutius, quam in operibus illustrioribus, aut coram mundo splendidis: in his enim ex summo admixta opinionis honoris, nervus charitatis, aut humilitatis non raro eliditur; in illis verò vanitatis periculum est remo-

remocius. Ideoque verè S. Fundator noster in Regula præfente asserit; *Magis opere conferre deo est ea munia obire, in quibus magis exercetur humilitas & charitas: id est, plurimum iuvat, ingentia lucra parit, utilitatesque magnas adfert, has geminas virtutes ubicunque licet, combinare.* Atque ut id ipsum deo, id est, prompto, alacri, libentique animo præstemus; utilitates hæc expendemus, & veluti toridem mnas acquirere studebimus.

II. Obtenã à Domino vocationis

Religiøsã mnã, oblatiisque inde crebris indies lucrandi, negociandique opportunitatibus, exemplo, multas mnas, sive utilitates ac lucra nobis comparamus.

1. Prima itaque mna seu utilitas, ex operibus humilitatis ac charitatis acquiritur; est liberatio ab Inferni pœnis, atque à fulmine sententiæ terribilis, æternæ damnationis. Patet hæc Veritas ex ore ipsius æternæ Veritatis. *Matth. c. 25. Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum, à constitutione mundi: esurivi enim & dedisti mihi manducare; sitivi & dedisti mihi bibere, &c.* Deinde opera memorata omitterentibus, quid prætolandum? Tunc dicitur & bis, *qui à sinistris erunt: discedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est Diabolo & Angelis ejus: esurivi enim & non dedisti mihi manducare: sitivi & non dedisti mihi potum: infirmus & in carcere eram, & non visti astitis me.*

2. Secunda mna & utilitas, est remissio pœnæ temporalis, peccatis nostris debita, tam in vita præfenti quàm in flammis purgantibus. Quam ut asse-

queretur Rex Nabuchodonosor, hoc ei à Daniele Propheta suggestum consilium, *Dan. c. 4. 24. Peccata tua elemosynis redime, & iniquitates tuas misericordis pauperum.* Elemosyna enim remittit peccata, primò, quia peccatorem disponit ad gratiam; & ad peccati remissionem; eamque instat orationis à Deo emeretur & impetrat: secundò, quia remissã culpã, meretur ex condigno remissionem pœnæ reliquæ. *Charitas enim operis multitudine peccatorum.*

1. Petri 4. 8.

3. Mna & lucrum est; major cum Deo conjunctio: per hujusmodi enim opera, arctius Deo attingimur; cumque erga Deum liberaliores nos exhibemus; eum quoque vicissim erga nos experimur liberaliorem; dum copiosiora in nos dona spiritualia effundit: quod motivum in Regula hac insinuat S. Ignatius: & Redemptor noster apud S. Lucam c. 6. 33. confirmat: *Date & dabitur vobis.*

4. Mna & emolumentum, est edificatio proximorum; dum eos exemplo nostro ad similia humilitatis & charitatis opera excitamus. *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.* Matth. c. 5. 16. Si Religiosi Seniores, faciem non præferrent, an non in caligine ambularent juniores? Si Titones veterani non præluerent novellis; quanto id illis detrimento foret? Quemadmodum igitur præcedentes præluxerunt vobis; ita vos quoque præluere oportet iis, qui recenter è mundo appulserunt; & erit utrisque lucrum ingens, Deique gloria.

Aaa 2

5. Mna

5. Mna quæ acquiritur, est magna dignitas hominis Religiosi, dum Domino Deo suo assimilatur: Dei enim natura est omnibus benefacere, omnibus sese liberalem ac misericordem exhibere; qui iubet *Solem suum oriri super bonos & malos*. Unde S. Gregorius Nazianzenus verè asseruit: *nihil tam divinum habet homo, quàm de aliis bene mereri*; charitatis & humilitatis opera exercendo. Idcirco Christus Dominus toties Patrem cœlestem montrans & tanquam prototypum proponens: *Estote ergo & vos*, inquit, *perfecti, sicut Pater vester cœlestis perfectus est*. *Match. c. 5. 48.* Et Apostolus: *Nemo quod suum est, querat, sed quod alterius*. *1. Corinth. 10. 24.* Adverterat enim, omnes, quæ sua sunt, querere, suum quæstum, suum lucrum, suam crumenam, suum cominodum; quemque suis adesse rebus, neminem alienis: hoc autem est filium, à Patris cœlestis genio turpiter declinare.

6. Mna: Effigies & similitudo Christi Regis sui evadit: Quis enim illustriora humilitatis & charitatis exempla præbuit illo? Exemplum, ait, *dedit vobis; ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis*: *Si ego lavi pedes vestros, Dominus & Magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes*. *Joan. 13.* Luculentum est, in hanc rem testimonium S. Chrysostomi tom. 4. homil. 25. in 1. Corinth. 11. Scribentis: *Nihil nos ad id potest Christi imitatores efficere, ut erga proximum cura: licet jejunaudo & humi cubando corpus maceraveris, nullam autem proximi curam habueris, nihil egregium feceris; sed adhuc longe ab huiusmodi absueris imitatione. Tu igitur, mi frater, quamvis fame conficiaris, quam-*

vis humi jaceas, quamvis cinerem comedas, quamvis semper lacrymis madaes, si nihil cuiquam proficias, nihil magnum facies. Hinc ille toties: Omnia vestra in charitate fiant. *1. Corinth. 16. 14.*

7. Mna est assimilatio SS. Angelorum; qui in his operibus exemplo nobis sunt: licet enim longè nobilior sint profapia, quàm nos, libenter tamen nobis ministrant & serviuunt: *Nonne omnes sunt ministratori Spiritus, in ministerium mihi eorum, qui barbaretem capiunt salutem?* *Hebr. cap. 1. 14.* Non illis vile est, sensili luto ministeria sua consecrare: non dedignant crepundiis nostris pervigiles interesse, cum tamen ex eo minimum commodi aut voluptatis hauriant: una atque unica Dei voluntas eos ad illa ducit: *servitia*: quia sic visum Deo, idcirco nostras vigilantissimè curat. Hoc pacto Sanctus Archangelus Raphael è primis auxiliæ cœlestis Principibus: *Unus ex septem qui astant ante Dominum*, *Tob. cap. 12. 15.* Sex hebdomadam spatio Tobie famulum & mercenarium agit; cum eo iter facit, jumentorum curam gerit, humano more cibum potumque sumit, huc illucque se mittit; verbo, exactissimè omnia præstat Mediastrini cuiusdam servitia, non suo, sed illius commodo: pari igitur modo & nos, si opera humilitatis & charitatis proximo alacriter exhibuerimus, Angelorum similitudinem exprimemus.

8. Mna est imitatio & assimilatio Vitorum Sanctorum: Sanctus Paulus Apostolus, omnibus obsequia sua humillimè detulit; nam *Rom. cap. 1. 24.*

& 1. Corinth. cap. 9. 19. ait : *Gracis & Barbaris, sapientibus & insipientibus debitor sum: nam cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrifacerem: omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos; cum iudaeis iudeus, cum infirmis infirmus; Omnium servus, omnium ultro debitor, obsequii & officii erga omnes plenissimus.* Partatione Sanctum Franciscum legitimus servientem leprosis: Sanctum Rochum ministrantem pestiferis, Sanctum Gregorium Magnum ad mensam accumbentibus pauperibus inservientem. Similia legitimus in vitis Sanctae Elisabethae Reginae Portugalliae, & Margaritae Reginae Scotiae, quae trecentis quotidie pauperibus maternam benignitatem dapes praebere; flexis genibus, in morem ancillae, ministrare, regis manibus pedes abluere, & prellis etiam oculos ulcera fovere, solemne habuit: ut lectio. 2. Nocturni in festo eius exhibent. Praesulit quoque nobis exemplum primorum Patriarcharum nostrorum, Romae, Venetiis & alibi; ubi in Nosocomiis & hospitalibus, servivere infirmis, cum stupore & lacrymis spectatorum. Tannerus pag. 15. Horum vestigia legendo, facinorosa emulando, Sanctis ipsis assimilabimur.

9. Mna est profectus in humilitate & charitate: *Nunquid non humiliatio est ad humilitatem, sicut patientia ad pacem?* Quaeit Doctor Mellissus, Epist. 27. sub finem. Si ex charitate te deprimis & humiliaris, perfectissime humiliaris: charitas enim omni actu virtuosum suam perfectionem addit; &

multo verius, quam Mydæ Regis virgula, inaurat omnia; cunctaque opera nostra Deo & Christo Domino nostro, quam acceptissima reddidit ut ea ipse, non aliter ac sibi exhibita acceptet: *Amen dico vobis, quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.* Matth. c. 25. Crescit igitur humilitas, crescit charitas; nam in ejusmodi humilitatis & charitatis obsequiis, cuncta quae in homine sunt humiliantur. Intellectus in primis, qui non raro se elevat, & magnum censet, hic nihil se esse clare perspicit. Voluntas, alias res viles & abjectas tantopere refugiens, nunc eas Spiritu divino & charitate ducta, libens amplectitur. Memoria, quas videt in homine miseras, recogitando, & phantasia apprehendendo, deprimitur. Visus cum reliquis sensibus videndo & tangendo ulcera, & fordes, quas tractat, & quibus obnoxios nos esse cognoscimus, humiliatur. Auditus excipiendo gemitus & ejulatus infirmorum: odoratus percipiendo foetores; anima tota considerans sui abjectionem ad res hujusmodi, quae tamen creata est ad gloriam Dei, habet unde se humiliet propter Deum. Corpus denique humiliatur & debilitatur propter assiduos labores, hisce in ministeriis occurrentes; atque ita ingens humilitatis augmentum obtinetur.

10. Mna est incrementum meriti, gratiae & gloriae, quovis enim, utriusque virtutis actu, gratiam novam ei que correspondentem in caelo gloriam promeremur. *Qui, enim, dederit solum potum aqua frigida, non perdet mercedem suam, Teste Christo, Matth. 10. 42. Docet hoc Novitios suos in stimulo*

amoris S. Bonaventura dum ait: *Credo, quod qui ferventer & diligenter, ut in Regula dicitur, ministraret & serviret infirmo propter Christum parè, plus mereretur quam si serviret ipsi Corpori Christi. Ratio est, quia nemo est tam impius, qui si agnosceret Christum Dominum presentem & decumbentem, negaret illi servire: sed Christo in proximo servitur à perfectis, & id plùs quam perfectu convenit. Quod cum ita sit, piensissime Iesu, quò fronte de cetero, vitabo leprosum? Declinabo infirmum? negligam desolatam? Cur quotidie anima mea angeris servire Christo? Indicabo tibi, quem diligis anima tua, ecce in valetudinario jacet ibi angustriatur, ibi torquetur. Hactenus S. Bonaventura. Et quidem si quis hujusmodi charitatis actum eliciat, ex tota plenitudine habitus; mirificè augetur & virtus & meritum, teste Crombecio L. 1. de perfect. c. 36. In omni opere charitatis, inquit, aus amoru Dei super omnia (idem dicere licebit de opere charitatis proximi) totus gradus gratie accrescunt, quot actus continebat, etiam si idem non emineret supra totam perfectionem habitus. Quod si ex plenitudine habitus quispiam operetur, tantum excrescet, quantum adus fuerit; ut si actionis fervor decem gradus continebat, addentur alii decem, & habitus intenditur ut viginti. Si rursus eliciat actum ex tota latitudine virtutis, accessio sit aliorum viginti, sicque habitus quadraginta continebit, deinde octoginta & sic deinceps multiplicando. Hinc verè de B. Virgine dicitur, tantum meruisse ultimo vita actu, quantum*

totà antea à vità. Nam ultimus adus quem ex summo conatu & perfectione percipit, omnes gradus acquisitos duplicari, & prioribus adjecit. Ita ille. O quantum campus meritòrum! O quanta seges divitiarum spiritualium! An non Religiosis probum est esse negligentem ac desudem, & minùs lucra æterna negotiando sectari, quam terrena, pecunie peritura sitibundum helluonem?

Quocirca, Dilectissimi, si mna nostrà, à Deo vocante nobis concedit, maximo cum lucro uti velimus, atque unà decem mnas, id est, decem utilitates ac dignitates antememoratas accipere cupiamus; nullam exercendæ militatis & charitatis opportunitatem negligamus; sed à matutino tempore, usque ad vespertinum, in hisce virtutibus maximè si obedientia jussit, hœnuè nos exerceamus. Horum enim operum exercitio devoto, prompto & hilari, inferni pœnas evademus, gloriâ cœlestem promerebimur, peccatorum pœnas temporales delebimus, Deo arctius astringemur, ac donacœlestia largiùs obtinebimus; Deo Christo, Angelis & Sanctis assimilabimur; in humilitate & charitate plurimum proficiemus, ac denique gratiam divinam in terris; & gloriam æternam in cœlis vehementer amplificabimus.

* *

EXHORTATIO II.
IN REGULAM XIX.

Ostendit, Deum cum homine, liberalitate certare.

T H E M A.

Qui dat omnibus affluenter & non improperat. Epist. S. Jac. c. 1. 5.

V E L :

*Quantò liberaliorem erga summam Majestatem se præstiterit,
tantò eum in se liberaliorem, etiam experietur.* Reg. 19.

Liberalitas ex mente Doctoris Angelici, 2. 2. q. 117. a. 1. Est virtus bene dispensandi divitiis, sibi, suisque & aliis. Quæ virtus merito regia nuncupatur. Quorum enim est largè gazas dispensare, beneficia conferre, thesauròsque profundere nisi Regum, Imperatorum ac Principum? Eapropter, ut advertit doctissimus Abulensis in c. 7. Lib. 3. Regum q. 21. Unctio & coronatio Regum olim apud fontes & arbores peragi solita, quemadmodum de Adonia, Salomone,

Abimelecho aliisque literæ divinæ perhibent: quò sic vel in ipsa auguratione sua, ab his beneficentiæ symbolis, munificentiam addiscerent: fons namque à fundendo nomen trahens perenni aquarum gurgite irrigat, imbuit, & fecundat: arbor verò fructuum suorum copiâ pascit, viridisque ramorum pompâ obumbrat & recreat. Verè liberalitas virtus regia. Sed vel maximè Liberalitas virtus divina, ac omnium Regum Regi propria: *Qui dat omnibus affluenter, & non improperat.* l. c. Dat omnibus Angelis & hominibus, animalibus & plantis, cæterisque creatis, naturam, proprietates, alimenta & reliqua omnia necessaria ac convenientia. Quò

Quò autem liberaliorem se homo erga Deum munificentissimum exhibet ; eò sentit illum vicissim erga se liberaliorem ; quod exhortatione præsentè demonstrabimus.

De inexhaustâ supremi Numinis liberalitate & beneficentiâ asserit antedictus Doctor Angelicus Lib. 1. contra Gentes, c. 19. eandem esse ipsi connaturalem : *Natura & indoles Dei est dare. Deus dat liberaliter, non vendit : Dat generaliter, non uni, sed omnibus. Dat abundanter, non parcè ; dat curialiter, quia non improperat.* Quenam, obsecro, liberalitas ad hanc vel à longè accedit ? Quæ à nullo mortalium se vinci sinit : Quæ obsequia minima maximis donis compensat ? Ut proinde rectè in Regula 19. monuerit suos S. IGNATIUS : *Quantò aliquis se arctius Deo astrinxerit ; & liberaliorem erga summam Majestatem præstiterit ; tantò eum in se liberaliorem etiam experietur : Et ipse in dies magis idoneus erit ad gratias & dona spiritualia uberiora recipienda.* Quibusnam verò in rebus Religiosus suam erga Numen beneficentissimum liberalitatem potissimum declarabit ; ut majorem ejus vicissim munificentiam experiatur ?

I.
Liberalitas Religiosi in mortificationis exercitiis.

I. Religioso ante omnia liberalitas erga Deum exhibenda est abnegatione sui & mortificatione ; cujus occasionum campum amplum & segetem copiosam qualibet offert Religio. E gente rusticana non nemo, ut Gallia fasti memorant, cum Ludovicum XI. Galliarum Regem in venatione de via aberrantem & famelicum rapis tractasset, magno cum gustu Regis ; paucis post diebus integrum rapatum fascem Parisios

deferendum sumpsit : verùm fame, in itinere, stimulante, reliquis absumptis grandiore unam Regi obtulit, ac mille florenorum honorarium retulit. Magna fuit hæc Regis erga colonum liberalitas ; ac quantò major Dei est erga hominem beneficentia ? Quò pro exiguis munusculis ingentia dona retribuit ? *Diabolus (ait S. Bernardus) porrigit pomum, & surripit Paradisum : Christus petit pomum, & porrigit paradisum.* Si, Religiose, Deo donaveris vel unum pomum, aut cerasum, quod mortificationis gratiâ non decerpseris, nec non comederis ; non mille flores ; sed gratiâ & gloriâ cælestis gradum retuleris, mundo universo, cunctisque ejus thesauris longè præstantiorem. Ludovicus Blosius è Divi Benedicti Familiâ, Asceta piissimus, alienare non dubitavit : *Is Qui propter Deum sensualitati, voluptati que propria, non in rebus minimis reluctatur, rem ipsi Deo magis gratam facit ; quam si multos ortus ad vitam revocaret : Et qui propter Deum non carpit florem, tantum præ carperet obtinet, quanta est distantia cæli à terra.*

Hæc de causâ S. Mechthildis à Christo Sponso cælesti, Cælitibusque suis conspicuis accepit : *Divos pietè querit & velut invidere felicitatem illius hominibus, quòd re adeò levè, omni propè momento, tantum possim meritorum cumulum acquirere. Agnovè hoc utriusque sexus, in certis hominum genere atque ordine castimonix laude insignes propè innumeri ; ac propterea tanto sui domandi, vincendique fervore exarserunt, & vicissim tam illustria à liberalissimo Deo dona*

retulerunt. Quâ enim viâ S. Franciscus Borgia (ut innumeros aliorum Ordinum tacitus præteream) ad profundam adeò demissionem, sublimemque sanctitatis gradum eluctatus est, nisi assiduâ sui abnegandi, & deprimendi curâ ac indultâ? Quâ methodo tam excellens pro concione dicendi, animâque liberandi talentum à liberalissima Dei manu obtinuit Venerabilis Pater Bernardus Colnago, nisi publicâ sui confusione, mundi contemptu & simulato delirio? Quâ ratione Venerabilis P. Vincencius Carassa perfectionis altissimæ culmen conscendere meruit, nisi insatiabili corpus edomandi, duræque tractandi ardore?

Hos, aliosque sexcentos, ab exiguis abnegationibus, & quotidie sese ostentibus auspicando, imitari contendamus, certique omnino simus, quò nos liberales erga Divinam Majestatem exhibuerimus, pluresque ei nostri victorias obtulerimus, eò quoque nos liberaliorem vicissim erga nos illi experturos.

II. Arcibus deinde nos Deo adstringimus, liberalesque nos erga illum exhibemus - humilitatis & charitatis operibus: Et quò plures, majoresque virtutum harum actus Deo obtulerimus, eò quòque illum erga nos liberaliorem sentiemus. Neque enim Divina Majestas à nobis, aut ullis mortalibus liberalitate se vinci sinit. Rusticana quæpiam femina, cum filium tenuissimum à se subtiliter ductum Berthæ Henrici IV. Imperatoris Conjugi obtulisset: tantum pro congiatio terræ accepit, quantum filo, quod obtulerat, protensio, metiri pollet:

ex eâque sic repente opulenta, Patavinorum clarissima Familia, quæ de Montagno dicta est, ex uno scilicet filo profluxit Magna sanè Imperatricis liberalitas ac Regia munificentia. Ac quantò major est Dei Domini nostri & Regis liberalissimi profusio; qui non terrenæ glebæ fructum; sed terram viventium universam rependit.

S. Elisabetha Hassiæ Landgravia, omnibus bonis suis per vim exuta, cum in vestitum pauperum lanam & linum operaretur, videt, celo aperto, stantem Jesum, & hæc sibi dicentem audit: *Si tu vis esse mecum, ego ero tecum, & à te nullatenus separabor.* Id est, in caelesti beatitudine semper mecum eris. O quàm largum humilitatis & charitatis exercitiæ præmium! Quàm liberale pro minimis obsequiis ac laboribus exantlatis bravium!

Beatissima Virgo Maria, cæli Regina (ut de muliere forti Proverb. Cap. 31. legimus) *Panem otiosa non comedit; sed operata est consilio manuum suarum: & digiti ejus apprehenderunt fenum:* Et tam Filio suo dilectissimo, quàm Sponso suo castissimo quævis humilitatis ac charitatis obsequia præstitit: Verùm, num Filium Dei liberalitate vinci se siville arbitrabimur? Minimè gentium: inde enim illud Sapientis: *Multi filia congregaverunt divitias; tu supergressa es universas.* L.c. Tam enim inæstimabiles gratiæ, ac gloriæ thesauros minimis etiam operibus sibi comparavit, ut meritò dici valuerit: *Fructus & de ultimis finibus pretium ejus.* Id est, secundum Mellisui Doctoris expositionem: *Non vile, non parvum, non mediocriter,*

Bbb non

non denique de terra, sed de celo pretium eius. *Iustorum enim opera* (& vel maximè Regine Iustorum) ut ait Hugo, sunt quasi *sila in orbem aternitatis retorta*. Minima humilitatis & charitatis opera, maximi apud Deum meriti sunt & valoris.

Petit Salvator, à muliere Samaritana, Joan. c. 4. Potum aquæ. *Da mihi bibere*. Et quid vicissim spondit? Vide Domini liberalitatem; pro aqua mortua, promittit *aquam vivam*; & fontem *aque salientem in vitam aeternam*. Id est, aquam divinæ gratiæ, aquam Doctrinæ Evangelicæ, aquam Spiritus Sancti, seu ipsum Spiritum divinum, qui aquæ instar purissima & viva, animam à peccatorum maculis expurgat, munditiem ornatumque animæ confert, concupiscentiæ æstum refrigerat, sitim rerum temporalium sedat, sterilem aliàs cordis terram, ad omnis generis fructus bonorum operum irrigat, fœcundat, atque impinguat. O quanta munificentiâ Salvatoris! quàm vilis res aquæ haultus, quàm nobilis, Spiritus sanctus; qui pro illo promittitur! *Fons hortorum, puteus aquarum viventium; quæ fluunt impetu de Libano*. Cant. c. 4. 15.

Idem Redemptor noster, Lucæ c. 7. exprobat Simoni Phariseo, operum humilitatis & charitatis defectum: *Aquam pedibus meis, non dedisti*; atque ex adverso Magdalenæ opera extollit: quòd caput unxerit, quòd aquam pedibus dedit de fonte scilicet oculorum ac lacrymarum, quòd capillis terferit. Et quid liberalissimus Dominus his humilitatis & charitatis obsequiis retribuit? Magna proptus & eximia donavit enim: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit*

multum. *Remittuntur ei peccata multa* verba pauca, at quàm multa, quàm magna complectuntur? nam 1. Tribuit omnium peccatorum veniam & remissionem: & quia *Dei perfecta sunt opera*, Deut. c. 32. perfectè eam sanavit. Unde 2. omnes vitiorum habitus, memoriam præteritarum turpium voluptatum, proensiones ad superbiam, luxuriam, & gulam, tentationes carnis penitus aboluit. 3. Qui fructus est poenitentia, remissionis peccatorum, & conscientia peccatis purgata, iusta & sancta, pax, serenitatem, hilaritatem, & gaudium Spiritus S. omnia mundi gaudia longe transcendens, restituit, dicens: *Fateor pacem*. 4. Perfectam ei humilitatem, castitatem & poenitentiam indidit. 5. Plenum contemptum omnium rerum mundanarum, & desiderium celestium ei impertivit. 6. Ardentissimum Christi amorem impressit, ut se & sua omnia Christi obsequio dedicaret, & Christum per castella obeuntem & prædicantem, magno labore & alacritate pedibus procedens, ubique sequeretur, eumque cum apostolis, suis opibus aleret; prædicationi ejus tota intenta, familiæ curam Martha Sorori suæ resignans: *Unde optatam partem elegit sibi Maria, quæ non auferretur ab ea*. Lucæ c. 11.

O quanta rursus Domini & Magistri nostri beneficentiâ! Quid aqua tenuis? Quid capillis vilis? Et quanta dona & charismata his exiguis obsequiis elargitur?

Leo Imperator, qui post Martinum, imperii habenas est moderatus, etiamnum miles gregarius, cum cœcum errantem, ac sitientem, ad aquam ducit; audit vocem celestem, Forè Imperatoris,

peratorem, quin & coeco, visus sanitas
extemplo reddita. Magna profecto Dei
liberalitas, in Leone implentis promif-
sum: *Quicumque potum dederit uni ex mi-
nistris istis, calicem aquae frigidae, tantum in
nomine discipuli: amen dico vobis, non per-
det mercedem suam.* Matth. c. 10. 42. At
quamnam? Coronam aeternam, & im-
marcescibilem in caelis. Verissimum
autem esse, quod plures eiusmodi humi-
litate, charitatis & misericordiae exhi-
bemus, eod quoque Deum sese probare
liberaliorem, à S. Joanne Archiepisco-
po Alexandrino, ab eleemosynarum
frequentia eleemosynarii nomen adep-
to didicimus: Liberalissimus hic Sanctus
quodammodo cum Deo liberalitate
certabat, num ipse plus in pauperes pro-
fundere, quam Deus submittere valeret
mirisque saepe modis pecuniam in mar-
supio, frumentum in granario, vinum in
dolio, aliisque à Deo liberalissimè sub-
missa, susceptaque reperit.

Atque ut de vniu domestico quidpiam
adiciam: S. Franciscus Xaverius, quan-
tus evasit Inātarum Apostolus? At qui-
bus viis? Non aliis, nisi operibus humili-
tatis & charitatis. Nimirum, dum in
Notocomis agris inserviens, pus ex
vulneribus exsurgens, in navigiis, men-
dicato victitās, lineam suam supellecti-
lem manibus propriis lavans, epibaris
infirmis ministrans, ex homologuefes
excipiens, radibus Doctrinae Christianae
rudimenta explicans, omnibus omnia
factus, ut omnes Christo lucrifaceret.
Hinc vicissim ortum duxit tanta Dei
erga ipsum liberalitas, tanta gratiarum
actualium, ut vocant, copia, tanta con-
solationum caelestium abundantia, ut

exclamare cogeretur: *Satis est, Dominus
satis est.* Hinc tanta animas converten-
di gratia, tanta, in vita & à morte, vir-
tutis patrandi miracula: tanta denique
in terris & in caelis honor & gloria. Ex
quibus sole meridiano elucescit clariùs
Deum liberalitate haud vinci, & quod
liberaliores erga eum nos ostendimus;
eod quoque ipsum erga nos fore libera-
liorem.

Quae cum ita sint; horum Sanctorum,
mortificationis, humilitatis & charita-
tis exempla, pro modulo nostro, amu-
lari studeamus. Applicemus manum
ad fortia, id est opera heroica, & simul
apprehendamus sulcum, id est, exercea-
mus opera levia, quae etiam suo non ca-
rent praemio. Deus dat liberaliter, af-
fluenter, abundanter; si nos dederimus:
Dare ergo & dabitur vobis. Dare in primis
varios mortificationis & abnegationis
actus, offerre bolum delicatorem, of-
ferre pomum, offerre passionum, tenta-
tionumque variarum victoriam: & à
remuneratore liberalissimo paradisum
caelestem reportabit. Deinde *dare &
dabitur vobis:* offerre opera quam pluri-
ma humilitatis & charitatis, & cum S.
Elisabetha in caelesti beatitudine per-
petuam Christi Societatem: cum Bea-
tissima Virgine, divitias incomparabi-
les & aeternas; cum Samaritana a quam
vivam gratia, cum Magdalena peccatum
remissionem; cum Leone, regnum
non terrenum sed caeleste, cum S. Joanne
Eleemosynario insignem misericor-
diam in egenos, cum S. Francisco Xa-
verio, Deliciarum & solationum divi-
norum abundantiam, à liberalissima
numinis manu recipietis.

EXHORTATIO III. IN REGULAM XIX.

Deum non sinere, se vinci ab homine, liberalitate.

T H E M A.

Date & dabitur vobis: mensuram bonam, & confertam, & coagulatam & superfluentem dabunt in sinum vestrum.

Lucæ. c. 6. 38.

Vel ex Regula 19.

REGINA Saba (ut 2. Paralip. c. 9. 1. legim^o) cum audisset famam Salomonis; venit, ut tentaret eum in enigmatibus in Ierusalem. cum magnis opibus, & camelis, quæ portabant aromata & auri plurimum gemmasque pretiosas. Quam verò larga fuerint hæc Regine munera, mox *¶* 9. subiungitur: Dedit autem Regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosissimas. Magna sanè fuit ea Regine liberalitas; at vinci se passus non est Rex liberalissimus Salomon; nam *¶* 12. additur: Rex autem Salomon dedit Regina, quæcunque voluit, & quæ postulavit, & multo plura, quam attulerat ad eum. Liberalitas verè virtus regia ac prin-

cipalis; imò divina. Hæc de causâ Theodoricus Italiae Rex apud Casiodorum L. 2. variarum Epist. 28. agebat: Nihil ita regium esse, ac fecisse saluum. Unde & Titus Imperator, si forte die aliquo nulli fecisset bene, multas inquitiebat: Hodie non imperavimus; quia neminem beneficio affectimus. Ptolemæus quoque Philadelphus Ægyptiorum Rex, ut refert Ælianus, cum amicus magnâ animi voluptate locupletaret, hoc addere solitus epiphonema: Mellius est ditare, quam ditescere: hoc enim plerumque est tenacitatis sordidæ & avaritiæ; istud verò liberalitatis & munificentia.

Nos verò, ut exhortatione proximè præcedente cœpimus, Dei erga liberales maximam liberalitatem explicare pergemus.

I. Reli-

I. Religiosus, præter mortificationis munera, & humilitatis charitatisque bona, de quibus nuper egimus, nullâ aliâ re liberaliorem sese erga Deum exhibet, quam offerendo terna Religionis vota. His enim, quidquid est aut possidet, Deo O. M. consecrat: nam bona externa voto paupertatis, voluptates corporis voto castitatis, libertatem voluntatis voto obedientiæ Deo immolat. Adeoque expedit se à Patre, Matre, fratribus, amicis, vicinis, notis, patria & charis omnibus, & cum Abraham Patriarcha de terra & cognatione sua egreditur; ac nudus nudum JESUM sequitur. Quæ sanè magna est liberalitas: Quid enim charius mundi divitiis ac bonis? Quid dulcius corpore, ejusque deliciis? Quid preciosius libertate voluntatis? Et tamen omnia ista, simul liberali animo Religiosus Conditori ac Redemptori suo restituit, at borémque cum fructibus totam illi cedit.

Verum longè major est Dei erga Religiosum munificentiâ. Quid enim illi, pro muneribus oblati, repondit? Innuavit hoc Christus Dominus Petro dicens: *Escite nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis?* Matth. c. 19. 27. Quid exultas? Quid postulas Petre? Quid exspectas aut requiris? Reliquisti naviculam piscatoriam, reliquisti rete, reliquisti calam, reliquisti pauperulam conjugem tuam: Quid igitur, quantumque pro his tibi reddendum autumas? Audi rem miram. *Amen dico vobis, inquit, æterna Veritas, quid vos, qui reliquistis omnia, & secuti estis me, tria valde stupenda recipietis.* Nam 1. *Sedebitis super sedes duodecim,*

*judicantes duodecim tribus Israel: id est, cum totus mundus stabit in supremo iudicio iudicandus; vos tanquam Iudices & Assessores mei sedebitis; & mecum in omnes sententiam vel electionis, vel reprobationis æternæ pronuntiabitis. O quanta dignitas! quam stupendum privilegium! 2. Centuplum accipietis in hac vita. Id est, ut Cassianus exponit, collat. ult. cap. ultim. Qui domum unam aut agrum, Patrem, fratrem, amicum, aut fidelem famulum, ut Religiosus fuerit, reliquit: inveniet omnes domos, redditus, elemosynas, totius Religionis, cum multis centenariis personarum, quæ erga ipsum faciunt officium Patris, fratris, amici, famuli; serviuntque ipsi majore fidelitate quam seculares. Propter honorem quem reliquit in mundo, recipit non parvum, centuplum in honore: & ipsa specialis Dei Providentiâ circa Religiosum, est centies pluri faciendâ, quam omnia quæ reliquit: Nam hoc ipso, quod ejus amore, ea, quæ possidebat, reliquerit; recipit ipse in se, dare quæ conveniunt; & experti ipsimet Apostoli, cum Christus diceret: *Quando misi vos sine sacculo & peras nunquid aliquid desuit vobis?* At illi dixerunt, nihil. Luca c. 22. 35. Præter delicias spirituales, & consolationes, quas Deus religiosi ferventibus impertit; quæ incredibiliter superant delicias carnales. Quæ hæc rustum liberalitas Domini nostri? 3. Denique tribuit *Vitam æternam in cælo possidendam. O qualis est ista vita? Quis eam capiat? Quis eam verbis exponere valeat? Libert audire S. Augustinum in medit. c. 22. de beatissima & amœnissima vita**

ista exclamantem & admirantem ! O vita, quam preparavit Deus tuis, qui diligunt eum: vita vitalis, vita beata, vita secunda, vita tranquilla, vita pulchra, vita munda, vita casta, vita sancta: vita ignara mortis, neficia triflida, vita sine labe, sine dolore, sine anxietate, sine perturbatione, sine varietate & mutatione, ubi non est adversarius impugnans, ubi nulla peccati illecebra, ubi est amor perfectus & timor nullus; ubi dies aternus & unus omnium Spiritus. Et hanc præstantissimam, operatissimamque vitam, in præmium dabit paupertatis, liberalissimus cæli terræque Monarcha. Quanta liberalitas ! Quanta munificentia !

II.
Liberalitas in oblatione castitatis.

II. Offert ulterius Deo Religiosus castitatem, simulque corporis voluptatibus illicitis; licitisque in matrimonio, se spoliat; amore Sponsi sui Dillecti. Magna est isthæc hominis erga Deum liberalitas: quid enim corpore charius? Quid amoris & cupiditatis voluptatum stimulo vehementius? At quid liberalissimus castarum animarum Sponsus retribuit?

In hac vita à gravibus eum oneribus liberat & quidem 1. à servitute femine, in corpus ipsius potestatem habentis: *Vir sui corporis potestatem non habet sed mulier*, ait Apostolus. 1. Corinth. 7. *Videsne*, inquit, S. Chrysostomus de Virgin. c. 41. *Videsne, rei necessitatem, & inexorabilem servitutem? vides utrumque funiculus constrictum?* 2. Liberat eas, ab altero incommodo, quod Apostolus, *tribulationem carnis*, nuncupat, id est, curas, molestias, angores, tentationum gravissimos fluctus, perpetuo

ex omni parte ingruentes. 3. Præferat à tertio incommodo, quod S. Paulus l. c. divisionem nominat: *Divisus est: uxori alligatus*; sed Religiosus, cor nullâ sui divisione immixtum, integrum Deo offert, non conjugatorum more cordis & amoris sui partem liberis, partem uxori, partem carni & sanguini, partem rebus aliis ac bonis terrenis tribuit, ac dividit, sed indivisum cor & amorem Deo penitus consecrat. Rectè S. Augustinus L. 10. Confess. c. 29. *Per continentiam colligimur & regimur in unum, à quo in multa distacimur. Hoc autem unum Deus est, summum ac solum bonum, quo amando nos posse boni, & quo fruendo beati sumus.* Hæc ergo ternis incommodis liber, Dei gratia adjuvante, vitam Angelicam ducit terris. Castitas enim de homine Angelum facit teste S. Bernardo, Chrysostomo, Ephrem, aliisque SS. Patribus.

In altera autem vita senas obtinebunt Religiosi casti felicitates, ac præmia, à Sancto Joanne in Apocal. cap. 14. r. relata: *Et vidi*, inquit, *& ait Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta millia. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt.* Atque hæc 1. est eorum felicitas, quod cum Agno, præcelsum montem Sion conscendant: erigunt enim se ad heroicas ejus virtutes imitandas, magno fervore perfectionem ab ipso doctam amplectentes, & eadem sese per contemplationem & amorem conjungentes. 2. Habentes nomen ipsius, & nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Hæc altera est eorum felicitas & gloria.

gloria, quod Agni JESU nomen, Patri- que eius coelestis, in frontibus scri- ptum gerant, quemadmodum repro- bi characterem bestiarum, protendentur- que se jam suos non esse, sed Dei ipsius & Christi Domini, in iis habitantis, honori sibi ducentes, professionem car- nitatis, & nomen filiorum Dei & fratrum JESU Christi. 3. Et aud vi vo- cem de caelo, tanquam vocem aquarum multarum, & tanquam vocem tonitru- magni, & vocem sicut citharædorum ci- tharæcantum in citharis suis. Felices sunt, ob vocem suarum sonum, quo tanquam tonitru Dæmones terrent, Angelos verò ceu melodiam suavi re- creant: & corporibus suis velut citha- ris suavissimam edunt harmoniam. 4. Felices sunt, quod soli dicere possint canticum novum, & participes esse spe- cialium gaudiorum, Virginitatem ser- vantibus promissorum. Et cantabant quasi canticum novum. loc. cit. 5. Se- quuntur Agnum quocunque ierit. loc. cit. Hæc magna est felicitas: nam cum sint Virgines, nulla superest virtus, in qua non possint illum imitari. O quale gaudium! Pergite, ait Sanctus Augusti- nus L. de Sanct. Virgin. O Virgines constant, pergite sequentes Agnum: ubi sunt ingentia gaudia, non solum commu- nia, reliquorum Sanctorum, sed magis sin- gularia & propria Virginum, qua sunt de ipso Christo, in Christo. & cum Christo, post Christum, & pro Christo, & ipsimet Chri- sto. Reliqui iusti habent sua gaudia, de Christo, sed non qualia hæc sunt, sequun- tur Agnum, non quocunque ierit; sed quo- cumque possunt pervenire; possunt quidem in om- ni loco eum sequi, non tamen, quando ille

cum virginitatis pulchritudine progreditur. Atque his Augustinus Laureolam Vir- ginitatis explicat. Videtis igitur rur- sum, quanta sit Dei erga Castitatis Pro- fectores liberalitas.

III. Offert & donat quoque Reli- giosus obedientiam; qui voluntatem, libertatemque suam velut in sacrificio mactat, ac Deo immolat: magna hæc fateor est hominis erga Deum liberali- tas: quid enim seipso, suaque libertate, charius, pretiosiusque donare potest? Non bene pro toto libertas venditur auro; & tamen eam Religiosus Deo vendit & mancipat.

Quid verò vicissim reddit liberalis- simus Dominus? In hac vita 1. Deus obedienti, ceteras quoque largitur virtutes: *Sola virtus est obedientia, qua virtutes ceteras menti inserit, insertasque custodit.* Sanctus Gregorius L. 3. 5. mo- ral. 2. Robur obedienti tribuit, vir- tutemque ad vincendum seipsum, cu- piditates tuas, atque etiam Dæmonum machinationes. Unde Salomon. Pro- verb. c. 21. *Vir obediens loquetur victorias.* 3. Veram concedit Sapientiam. *Con- cupisti sapientiam, serva mandata, & Do- minus præbebit illam tibi.* Eccli. cap. 1. Homo ad occultorum sapientiam, per- venit per obedientiam. 5. Aug. in Psal. 118. 4. Obedientem Deus ab innu- meris eximit curis; & molestiis, dum omne onus & sollicitudines in superio- rum humeros conjicit, & eos securâ viâ ducit ad cœlum. *Ipsi pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris red- daturi.* Hebr. 13. 17. 5. Denique grandem obedienti in cœlo retribuit mercedem, ac præmium; gloriam scilicet

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

III.
Liberali-
tas in ob-
latione o-
bedien-
tiae.

scilicet caelestem ac aeternam beatitudinem : quod cum Abraham Patriarchæ, tum Christi Redemptoris nostri exemplum luculentè comprobat. Illi dictum est: *Ego protector tuus ero, & merces magna nimis.* Gen. c. 15. 1. De hoc verò: *Factus est obediens usque ad mortem; propter quod & Deus exaltavit eum, & dedit illi nomen quod est super omne nomen.* Ad Philip. c. 2.

IV.
Liberalitas
in aliis
virtutum
actibus

IV. Denique Religiosus arctius se Deo astringit, liberalémque erga eum exhibet, si quodcumque ei obsequium singulare præstet, si eum laudibus efferrat, si honorem ejus ac gloriam adaugeat, si fiduciâ singulari in manus ejus paternas, se resignet, si preces arduas fundat: omnia enim & singula hujusmodi mortalium munera, corde sincero Numini supremo oblata, donis singularibus, excellentissimisque compensat. Varios exiguâ laude, aut carmine quopiam magna retulisse premia, Historiæ memorant. Mæcenat Virgilio ob paucos versus, sex millia festertium, summam multa coronatorum millia conficientem, liberali manu donavit. Lysander Rex pro paucis versibus Antiochi Poëtæ, galærum ejus auro opplevit. Antoninus Imperator singula Oppiani Poëtæ metra de piscibus aureo nummo remuneravit; unde dicta, aurea carmina. Qui de Principis Naslovii, è Neo-Portano prælio reducis nomine. & programme, *Maurus*, anagramma contexuerat: *Mars vivit*, aureo torques donatus fuit. Magna hæc Regum, Principumque extitit liberalitas: At quantò major Domini Dei nostri? Petrus Apostolus brevi illâ

confessione: *Tues Christus, Filius Dei* in Matth. c. 16. meruit esse fundamentum ecclesiæ, Pontifex Maximus, Christique in terris Vicarius, caelorum clarè moderans. Rudolphus Comes Halapurgicus, postea ejusdem nominis primus Imperator, exiguo intervallo, Christum in Eucharistia ad ægrum delatum, comitatus, totum Imperium suisque posteris, usque in hodiernum diem acquisivit. Hæc est Dei beneficentia exigua servitia magnis afficere premiis; brevem precatiunculam, ex coacta profectam, ultra petittum & meritum remunerare. Rectè advertit S. Ambrosius in Lucam c. 23. Latronem in cruce tantum petisse: *Domine memento me, cum veneris in Regnum tuum*: Christum verò longè plus ei præstitisse, dicens: *Hodie mecum eris in Paradiso*: *Sed uberior est* (inquit) *gratia, quam precatus*. *Semper enim plus tribuit Dominus quam rogatur.* Ezechias Rex petiit à Domino sanitatem; & Divina Liberalitas cum illâ adjecit quindenos vitæ annos, & victoriam prodigiosam, cæli centum octoginta quinque Assyriorum millibus. *Isaia c. 38.* Salomon postulavit Sapientiam: sed Deus largissimus adjecit ingentes opes & gloriam. *3. Reg. 3.* Ex quibus omnibus ad oculum patet, summa Dei erga homines liberalitas: erga quem, quò liberaliorem erimus in confessione, laude, oratione, & aliis virtutum actibus; eò liberaliorem sentiemus.

Quæ cum ita sint, Dilectissimi, quis è nobis non libens se erga Deum, adeò munificum, liberalem exhibeat? Quis ei se non arctius adstringet

min votis, tum aliis virtutum actibus? 3. Pro oblatâ obedientiâ, cupiditatum victoriam, veram sapientiam, securitatem, tranquillitatem, virtutum agmen, & perennem in celo coronam elargiris. 4. Ad extremum pro quibusvis aliis, orationis, laudis, confessionis, aliarumve virtutum actibus, reddis gratiam, devotionem, gaudium in Spiritu Sancto, consolationes spirituales, altum perfectionis gradum, victoriam, Paradisum, ac vitam æternam. Concludo cum aureo S. Petri Chrysologi dicto: *Usura mundi centum ad unum: Deus unum accipit ad centum; & tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitan de cautione solliciti? Quare? Homo homini exigua chartula obligatione constringitur; Deus tot & tantis voluminibus caret, & debitor non tenetur.*

REGULA XX.
DE GRADIBUS SOCIETATIS.
EXHORTATIO I.

Probat cuique gradu suo acquiescendum esse.

T H E M A.

Unusquisque, in quo vocatus est Fratres, in eo permaneat.

1. Corinth. 7. 24.

VEL:

Cooptatus in aliquo gradu ad alium progredi curare non debet.

Reg. 10.

Si Societatis **J E S U** subordinatiōni haud absimilem esse minorum diversitatem, subordinatiōnemque penitus inspicimus; eandem Ordinum Angelicorum varietati, ac triumphantis Ecclesiae

subordinatiōni haud absimilem esse deprehendimus: Etenim ex Apostolo Paulo, Magno Gregorio, aliisque Doctoribus, inter Angelicos Spiritus, Hierarchias ternas, Choros verò, seu ordines, novenos reperiri didicimus. Hierarchia prima, Seraphinos, Ccc Cheru-